

Den långa resan

I början av 2000-talet började Britt Henriksson må riktigt dåligt på jobbet. Hemma kände hon samma sak och alltid i närheten av elektricitet. Obehagliga symtom avlöste varandra, och snart förstod hon att hon utvecklat överkänslighet mot elektromagnetiska fält. Nu följde en ändlös rad av möten med läkare och handläggare på Försäkringskassan, vilka ansåg att hennes problem hade andra orsaker. Så småningom förlorade hon både jobb och sjukpenning. Nu har hon skrivit berättelsen *En resa i livet*, som ges ut av Förlagshuset Siljans Måsar.

Britt Henriksson var 53 år då välfärdssamhället stängde sina dörrar för henne. Plötsligt stod hon utan både lön och sjukpenning. En lång resa inleddes som skulle förändra hennes liv och så småningom mynna ut i boken hon just har skrivit.

Vad i ditt liv ledde fram till bokskrivandet?

– Det började ju med att jag inte kunde vara kvar på mitt arbete, men sjukdomen påverkade förstås även mitt privatliv. Jag minns till exempel en julmiddag med mina närmaste. Något började så sakteliga trigga i gång kroppen, jag började skaka mer och mer. Försökte stå emot, men det gick inte. Kände att jag snabbt måste bort, bort till en lugnare plats. Mitt i middagen fick jag alltså fly bort i bilen tillsammans med min man. Det var en smärtsam upplevelse. Rent konkret var det en shaman i Hälsingland som uppmuntrade mig att skriva ned mina erfarenheter, och jag tror att många människor kan känna igen sig i min berättelse.

Vad skulle du säga är ditt centrala budskap?

– Att aldrig ge upp. Försöka förstå vad som händer och har hänt. Fråga sig själv vad kan jag göra åt problemet. Tänka igenom och analysera vad som kan inträffa, utifrån vilka val vi gör här i livet. Jag vill tillägga att det inte fanns i min vildaste fantasi att något sådant här skulle kunna drabba mig.

Varför just detta budskap?

– Det här budskapet har jag valt för att berätta att hur mörkt det än kan se ut, finns det alltid en lösning och hjälp att få – man kommer framåt, även om det är i små steg. Man måste låta det ta den tid det tar. Inget är omöjligt och det finns alltid hopp.

Såra erfarenheter kan ge viktiga insikter. Hur såg det ut för dig?

– I början av min känslighet fick jag avstå från alla vanliga aktiviteter som en samhällsmedborgare deltar i och besöker – alltifrån att handla i affärer, besöka familj och vänner till biobesök, teatrar och liknande. Samtidigt har det inneburit att jag har hittat tillbaka till vad som är viktigt och till vad som är meningen med livet. Jag har fått tid att tänka och inse hur allt hänger samman.

Finns det något mer du vill förmedla?

–Ja, vi behöver kommunicera och hjälpas åt mer, se och lyssna på varandra för att komma framåt. Vi kan också lära oss mycket av djuren, avslutar Britt Henriksson.

Maria Gabriella Lücke